Република Србија
УПРАВНИ СУД
12 У 11519/14
19.10.2016.године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Жељка Шкорића, председника већа, мр Зорана Рељића и Павела Јоншаша, чланова већа, са судским саветником Катарином Пецић Илић, као записничарем, одлучујући по тужби тужилаца Стамбених зграда у улици ... бр. ..., ..., ..., ... и ..., у ..., чији је заједнички пуномоћник адвокат Јован Мићић из Београда, ул. Илије Гарашанина 33, против туженог Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије, чије је катастарске предмете преузео Републички геодетски завод, ради поништаја решења туженог број 952-01-02434/2011-09 од 14.7.2014. године, са заинтересованим лицем ЈП "Дирекција за грађевинско земљиште и изградњу Београда", Београд, у предмету катастра, по усменој расправи одржаној дана 19.10.2016. године, у нејавној седници већа одржаној дана 19.10.2016. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА решење туженог Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије број 952-01-02434/2011-09 од 14.7.2014. године и предмет ВРАЋА Републичком геодетском заводу, као надлежном органу, на поновно одлучивање.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ Републички геодетски завод из Београда, Булевар Војводе Мишића 39, да тужиоцима Стамбеним зградама у улици ... бр. ..., ..., ..., ... и ..., у ..., накнади трошкове управног спора у износу од 19.370,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем се одбија, као неоснована, жалба председника скупштина зграда у улици ... бр. ..., ..., ..., ... и ..., у ..., изјављена на делимично решење Републичког геодетског завода, Службе за катастар непокретности Београд 2, број 952-02-2-236/08-2 од 10.12.2010. године.

Делимичним решењем Републичког геодетског завода, Службе за катастар непокретности Београд 2, број 952-02-2-236/08-2 од 10.12.2010. године, донетим по захтеву ЈП "Дирекција за грађевинско земљиште и изградњу Београда", овде заинтересованог лица, се, у ставу првом, дозвољава деоба кат. парцеле број ... уписане у лист непокретности број ... КО ..., и то: бројева делова парцеле ближе назначених у том решењу, укупне површине ...ха ...а ...м, уписано на власнике објеката уписане у В лист 1. део, ..., ..., у заједничком уделу, тако да ново стање гласи: новоформирана катастарска парцела број ..., уписаће се у лист непокретности број ..., КО ..., и то: бројева делова парцеле ближе назначених у том решењу, укупне површине ...ха ...а ...м, уписано на власнике објеката уписне у В лист 1. део, Београд, ..., у заједничком уделу, као и новоформирана катастарска парцела број ..., уписаће се у лист непокретности број ..., КО ..., и то: површине ...а ...м², културе земљиште уз зграду и други објекат, са уписаним правом у корист власника објеката уписаних у В лист 1. део, Београд, ..., у заједничком уделу. Ставом другим наведеног решења је одређено и да ће се промене из става првог овог диспозитива извршити одмах по коначности овог решења.

Тужбом поднетом Управном суду дана 5.9.2014. године, уређеном поднесцима од 7.11.2014. године и 15.12.2014. године, тужиоци су оспорили законитост решења туженог органа из законом прописанх разлога, наводећи предмет ове управне ствари парцелација (деоба) КП број ... КО ... и да се поступак парцелације, сагласно одредбама члана 66. Закона о планирању, проводи на основу пројеката парцелације који израђује овлашћено привредно друштво или предузетник, при чему је саставни део пројекта је пројекат геодетског обележавања. Стога су, по мишљењу тужилаца, погрешни наводи да су испуњени услови из чл. 85. и 86. Закона о катастру, јер се те одредбе односе на упис у катастру, а не на поступак парцелације. Тужиоци сматрају да су нетачне и тврдње првостепеног и туженог органа да је регулациони план подесан основ за доношење решења о деоби катастарских парцела, јер је правни основ за доношење решења о парцелацији и формирању катастарских парцела усвојени и у службеном гласилу објављени план детаљне регулације, а промене у катастарском операту се уписују када решење постане правоснажно и представља јавну исправу из члана 88. Закона о катастру. Тужиоци притом наглашавају да су нетачни наводи оспореног решења који се односе на приложену сагласност власника, односно свих носилаца права коришћења предметних катастарских парцела, с обзиром да та сагласност није тражена, нити дата. Тужиоци сматрају да суд при разматрању овог предмета треба да има у виду да је у нацрту плана детаљне регулације овог подручја, у делу 3.1 – саобраћајнице, укинута саобрћајница Улица ... ..., која је била у претходном плану и да је уместо те улице пројектована гранична линија плана и деобна линија између новоформираних кп бр. ... и ..., деобом прве катастарске парцеле. Предметна деоба се тужбом оспорава и са становишта очувања природног добра – зелене површине и амбијенталне целине, јер је, по мишљењу тужилаца, крајњи циљ предметне деобе промена намене кп ... . Предложено је да суд уважи тужбу, поништи оспорено решење и предмет врати туженом органу на поновно одлучивање.

У одговору на тужбу, правни следбеник туженог органа у овој ствари је предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Заинтересовано лице је у одговору на тужбу предложило да суд одбије тужбу као неосновану.

Управни суд је, у складу са одредбама члна 34. став 2. и члана 38. став 1. Закона о управним спровима ("Сл.гласник РС", број 111/09), одржао усмену јавну расправу у присуству пуномоћника тужилаца, те у одсуству уредно позваних правног следбеника туженог органа и заинтересованог лица.

Пуномоћник тужилаца је на усменој раправи остао при наводима туже и постављеном тужбеном захтеву. Трошкове управног спора је тражио и то на име заступања

тужилаца на усменој расправи од стране адвокта у износу од 18.000,00 динара, као трошкове судских такси, по одмерењу суда.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је оценом навода тужбе, одговора на тужбу, списа ове управне ствари и речи са усмене расправе, нашао да је тужба основана.

Из образложења оспореног решења произлази да је ЈП "Дирекција за грађевинско земљиште и изградњу Београда", овде заинтересовано лице, поднела захтев првостепеном органу за провођење промене настале деобом катастарских парцела на основу Регулационог плана просторне целине Дедиње, број 350-217/99-XIII-01 од 30.12.1999. године, подцелина "Бањички венац" ("Сл. лист града Београда", број 1/2000). Уз захтев је приложен записник о извршеном увиђају предузећа "А.А." доо из Београда и скица одржавања премера. Тужени даље наводи да је, решавајући по наведеном захтеву, првостепени орган донео дана 30.3.2008. године закључак 952-02-2-236/08, којим је наложио подносиоцу захтева да исти допуни тако што ће доставити сагласност власника, односно свих носилаца права коришћења предметних катастарских парцела, сходно одредбама чл. 65. и 66. Закона о планирању и изградњи. Полазећи од одредаба Закон о планирању и уређењу простора и насеља и Одлуке о оснивању јавног предузећа за грађевинско земљиште и изградњу Београда, ближе наведених у оспореном решењу, тужени орган оцењује да је ожалбено решење правилно и на закону засновано, јер наведени Регулациони план и приложене исправе представљају подобан правни основ за промену у катастарском операту, уз констатацију да позитивни правни прописи не познају рок након чијег истека престаје пуноважност подобне исправе за промену у катастарском операту.

По оцени Управног суда, међутим, оспорено решење се не може прихватити као правилно и на закону засновано, јер је, по налажењу Суда, донето уз повреду правила поступка прописану одредбом члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ" бр. 33/97, 31/01, "Службени гласник РС" број 30/10), према којој образложење решења, између осталог, садржи правне прописе и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на закључак какав је дат у диспозитиву. Ово стога што из навода садржаних у образложењу оспореног решења, као и из списа предмета, произлази да је првостепени орган, решавајући по наведеном захтеву, дана 31.3.2008. године (а не 30.3.2008. године, како је то наведено у оспореном решењу) донео закључак 02 број 952-02-2-236/08, којим је наложио подносиоцу захтева да исти допуни тако што ће доставити сагласност власника, односно свих носилаца права коришћења предметних катастарских парцела, сходно одредбама чл. 65. и 66. Закона о планирању и изградњи. Како се из навода оспореног решења не може утврдити да ли је подносилац захтева поступио по предњем налогу, нити се наведена чињеница може утврдити увидом у достављене списе предмета, то је, по оцени Суда, оспорено решење донето уз назначену повреду правила поступка. Суд, такође, оцењује да се не може прихвати као правилан и на закону заснован навод оспореног решења који се односи на оцену жалбеног навода о пропуштању првостепеног органа да по поднетом захтеву одржи усмену расправу и омогући тужиоцима, да се изјасне о чињеницама и околностима од значаја за решавање ове ствари. Разматрајући, наиме, овај навод, тужени орган констатује да је првостепени орган, након доношења ожалбеног решења, спровео допунски поступак по жалби, одржавши усмену расправу дана 19.7.2011. године, на којој је жалилац упознат са предметним захтевом и спроведеном променом који се односи на деобу предметне парцеле. Полазећи, међутим, од одредаба Закона о општем управном поступку (чл. 9, 132. и 133.), којима је прописано начело саслушања странке, односно утврђен принцип расправности у вишестраначкој управној ствари, те садржине изјаве странке која је на наведеној усменој расправи дата, а која није размотрена, нити оцењена од стране

првостепеног, а нарочито туженог органа, Управни суд је оценио да је оспорено решење донето уз повреду правила поступка прописану одредбом члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку, према којој се у образложењу другостепеног решења морају оценити сви наводи жалбе.

Назначене повреде правила поступка, РГЗ, као орган који је преузео овај предмет од туженог органа, ће отклонити у поступку поновног одлучвања по жалби, водећи притом рачуна о правном схватању и примедбама суда у погледу поступка, на које је указано овом пресудом.

Налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужилаца, Суд је одлучио као у ставу првом диспозитива пресуде, у складу са одредбом члана 46. став 2. Закона о управним споровима, применом члана 40. став 2. наведеног закона, с тим што су примедбе и правна схватања суда, изнети у овој пресуди, обавезујући за тужени орган у смислу одредбе члана 69. став 2. истог закона.

Суд је, с обзиром на успех тужилаца у овом спору, оценио да је основан њихов захтев за накнаду трошкова управног спора, па им је досудио трошкове у укупном износу од 19.370,00 динара, и то: на име заступања тужилаца на усменој расправи пред судом од стране адвоката, износ од 18.000,00 динара, у складу са одредбама Адвокатске тарифе ("Службени гласник РС", број 121/12). Тужиоцу су, по ТТ, досуђени и износи од 390,00 динара и 980,00 динара, на име такси за тужбу и одлуку суда. Следом изнетог, Суд је одлучио као у ставу другом диспозитива пресуде, на основу одредаба чл. 66, 67. и 74. Закона о управним споровима, сходном применом одредбе члана 153. став 1. и члана 163. став 1. Закона о парничном поступку.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 19.10.2016.године, 12 У 11519/14

Записничар
Катарина Пецић Илић,с.р.

Председник већа-судија
Жељко Шкорић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ОИ/ИО